

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. vasario 24 d. Nr. 21RE3-66 (AG3-20/25-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės (pranešėja), Ramintos Ramanauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. Y. skundą atsakovui Vyriausybės atstovų įstaigos Vyriausybės atstovui Šiaulių ir Telšių apskrityse dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja X. Y. (toliau – ir pareiškėja) 2026 m. sausio 19 d. pateikė Komisijai skundą „Dėl Vyriausybės atstovo Šiaulių ir Telšių apskrityse atsisakymo nagrinėti 2025-12-16 pil. X. Y. skundą „Dėl 2025-11-14, 2025-11-24 ir 2025-12-15 Mažeikių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos posėdžių, kurie nebuvo viešai transliuojami“ (toliau – ir skundas), kuriuo prašo panaikinti Vyriausybės atstovų įstaigos Vyriausybės atstovo Šiaulių ir Telšių apskrityse (toliau – atsakovas, Vyriausybės atstovas) 2025 m. gruodžio 22 d. raštą Nr. S5-111-(5.28 Mr) „Dėl Jūsų prašymo“ (toliau – Raštas), pripažinti atsakovo atsisakymą nagrinėti pareiškėjos 2025 m. gruodžio 16 d. skundą „Dėl 2025-11-14, 2025-11-24 ir 2025-12-15 Mažeikių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos posėdžių, kurie nebuvo viešai transliuojami“ (toliau – Prašymas) neteisėtu ir nepagrįstu bei įpareigoti atsakovą iš naujo jį išnagrinėti.

Skunde pareiškėja nurodo nesutinkanti su Raštu, kuriuo buvo atsisakyta nagrinėti pareiškėjos skundą atsakovui motyvuojant tuo, kad keliamas klausimas nepriskirtinas Vyriausybės atstovo kompetencijai.

Pareiškėja nurodo, kad 2025 m. gruodžio 16 d. ji pateikė skundą atsakovui, kuriuo prašė įvertinti, ar 2025 m. lapkričio 14 d., 2025 m. lapkričio 24 d. (*Komisijos pastaba: 2025 m. lapkričio 26 d.*) ir 2025 m. gruodžio 15 d. Mažeikių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos (toliau – ir Etikos komisija) posėdžiai buvo organizuoti ir vykdyti laikantis teisės aktų reikalavimų, atsižvelgiant į tai, jog minėti posėdžiai nebuvo viešai transliuojami.

Skundas grindžiamas tuo, kad Vyriausybės atstovas klaidingai traktuoja jam teisės aktais priskirtą kompetenciją ir neteisėtai taikė Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 11 straipsnio 3 dalies 6 punktą.

Skunde cituojamos Lietuvos Respublikos savivaldybių administracinės priežiūros įstatymo (toliau – SAPI) 7 straipsnio 1 dalies 1 punkto, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (toliau – VSI) 22 straipsnio 7 dalies nuostatos.

Pareiškėja perteikia Etikos komisijos paskirtį – savivaldybės tarybos sudarytas kolegialus subjektas, veikiantis pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir savivaldybės tarybos patvirtintus teisės aktus ir vykiantis viešojo administravimo funkcijas. Pareiškėjos įsitikinimu, Etikos komisijos posėdžių viešumas ar priešingai – neviešinimas, yra ne faktinio-techninio, o teisėtumo klausimas, tiesiogiai susijęs su VSI, Lietuvos Respublikos valstybės politikų elgesio kodekso (toliau –

Kodeksas), VAI reikalavimų laikymusi.

Pareiškėja teigia, kad Etikos komisijos sprendimu posėdis galėtų būti uždaras tik tada, kai yra būtina apsaugoti žmogaus asmeninį ar šeiminių gyvenimo slaptumą arba kai viešai nagrinėjami klausimai, susiję su valstybės, tarnybos ar kita įstatymų saugoma paslaptimi, ar konfidencialia informacija. Pareiškėja tvirtina, kad šiais konkrečiais atvejais buvo sprendžiami klausimai pradėti ar nepradėti tyrimus dėl viešų asmenų – Mažeikių rajono savivaldybės tarybos narių, todėl, pareiškėjos vertinimu, nurodyti Etikos komisijos posėdžiai turėjo būti viešai transliuojami. Atitinkamai pareiškėja kritiškai vertina Vyriausybės atstovo teiginį, jog Etikos komisijos veiklos teisėtumo vertinimas nepatenka į Vyriausybės atstovo kompetenciją.

Dėl VAI 11 straipsnio 3 dalies 6 punkto, akcentuoja, jog pastaroji nuostata gali būti taikoma tik tuo atveju, kai klausimas akivaizdžiai nepriskirtas institucijos kompetencijai.

Pareiškėjos vertinimu, Vyriausybės atstovas iš esmės neįvertino jam pateikto skundo turinio, nepateikė teisinio pagrindimo, kodėl Etikos komisijos veiklos teisėtumas negali būti laikomas savivaldybės veiklos priežiūros objektu ir faktiškai atsisakė vykdyti įstatymu pavestą funkciją, apsiribodamas deklaratyvia nuoroda į kompetencijos nebuvimą.

Pareiškėja Vyriausybės atstovo atsisakymą laiko neteisėtu, nepagrįstu, prieštaraujančiu gero administravimo principui ir pažeidžiančiu pareiškėjos teisę į veiksmingą viešąjį administravimą. Be kita ko, pažymi, kad pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos 123 straipsnį ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės atstovo įstatymą, Vyriausybės atstovas privalo prižiūrėti, ar Etikos komisija laikosi įstatymų, o gavęs skundą dėl galimo pažeidimo – privalo jį įvertinti įstatymų nustatyta tvarka. Vyriausybės atstovo atsisakymą nagrinėti jam pateiktą skundą, nenurodant įstatyminio pagrindo, pareiškėja laiko neteisėtu neveikimu.

Atsakovas atsiliepime nesutinka su pareiškėjos skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovas atsiliepime pažymi, kad nesutinka su pareiškėjos skunde išdėstytais motyvais, kadangi Vyriausybės atstovo atsakymas (Raštas) pareiškėjai neturi įtakos pareiškėjos teisėms ir pareigoms.

Atsakovas akcentuoja SAPI 7 straipsnio, apibrėžiančio Vyriausybės atstovo kompetenciją, reglamentavimą.

Atsiliepime nurodoma, kad pareiškėja, prašydama įvertinti ar 2025 m. lapkričio 14 d., 2025 m. lapkričio 24 d. ir 2025 m. gruodžio 15 d. Etikos komisijos posėdžiai buvo organizuoti ir vykdyti laikantis Lietuvos Respublikos teisės akto, nenurodė jokio teisės akto, kurio teisėtumą Vyriausybės atstovas būtų galėjęs įvertinti vykdydamas SAPI įgaliojimus, todėl Vyriausybės atstovas, vadovaudamasis VAI 11 straipsnio 3 dalies 6 punktu, Rašte nurodė, jog pareiškėjos keliamas klausimas dėl Etikos komisijos posėdžių organizavimo ir vykdymo nepatenka į Vyriausybės atstovo kompetenciją, todėl paliekamas nenagrinėtu.

Be kita ko, atsakovas atsiliepime teigia, kad pareiškėja piktnaudžiauja savo teisėmis skųsdama Vyriausybės atstovo atsakymą Komisijai, kadangi Raštas jai nesukėlė ir negali sukelti jokių teisinių padarinių.

Pareiškėja, susipažinusi su atsakovo atsiliepimu, Komisijai 2026 m. vasario 13 d. pateikė rašytinius paaiškinimus (reg. Nr. Komisijoje Nr. 20R3-215).

Pareiškėja pažymi, jog nesutinka su atsakovo atsiliepimo teiginiu, kad Raštas nesukelia teisinių padarinių. Pareiškėjos nuomone, sprendimas atsisakyti nagrinėti prašymą yra individualus administracinis aktas, kuriuo institucija atsisako vykdyti jai pavestą viešojo administravimo funkciją konkretaus asmens atžvilgiu. Toks sprendimas, anot pareiškėjos, sukelia aiškias teisines pasekmes, nes šiuo atveju pareiškėjai užkertamas kelias gauti „<...> kreipimosi turinio vertinimą pagal įstatymą.“

Dėl Vyriausybės atstovo kompetencijos aiškinimo nurodo, kad atsakovo teiginiai yra formalūs ir neatitinka SAPI paskirties. Vyriausybės atstovo reikalavimas tiksliai įvardyti konkretų teisės aktą neatitinka gero administravimo principo ir institucijos pareigos kvalifikuoti prašymą pagal jo turinį, o ne formą.

Pareiškėja taip pat nesutinka su atsakovo pozicija dėl VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 6 punkto taikymo. Ji akcentuoja, kad skundas atsakovui susijęs su Mažeikių rajono savivaldybės institucijos veiklos teisėtumu, o SAPI aiškiai numato Vyriausybės atstovo priežiūros funkciją savivaldybių atžvilgiu. Teigia, kad atsakovas nepateikė argumentuoto teisinio paaiškinimo, kodėl Etikos komisijos veikla nepatenka į savivaldybės administravimo subjektų veiklos priežiūros sritį. Anot pareiškėjos, jei Vyriausybės atstovui trūko konkretumo, jis turėjo teisę ir pareigą kreiptis dėl informacijos patikslinimo arba klausimą nagrinėti iš dalies.

Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad Vyriausybės atstovas taiko nevienodą praktiką, t. y. tas pačias teisės normas taiko skirtingai analogiškose situacijose ir paaiškina, kad Vyriausybės atstovas, gavęs pareiškėjos 2025 m. kovo 21 d. skundą dėl Mažeikių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos posėdžių protokolų neviešinimo, nurodė, kad jo įgaliojimai nesusiję su Etikos komisijos sprendimų paskelbimu, ir persiuntė pareiškėjos prašymą pačiai savivaldybei. Tačiau Vyriausybės atstovas, gavęs pareiškėjos 2025 m. spalio 26 d. skundą dėl Radviliškio rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos posėdžių protokolų viešinimo teisėtumo, rėmėsi SAPI 7 straipsniu, analizavo VSI ir Kodekso nuostatas, vertino Radviliškio rajono savivaldybės tarybos patvirtintus Etikos komisijos nuostatus, pateikė teisinį vertinimą ir siūlymą Radviliškio rajono savivaldybės tarybai ir merui peržiūrėti nuostatus. Taigi, Radviliškio rajono savivaldybės atveju klausimas buvo nagrinėjamas iš esmės, laikant jį patenkančiu į Vyriausybės atstovo kompetenciją.

Pareiškėja daro išvadą, kad aukščiau nurodytais atvejais ginčas buvo susijęs su savivaldybės tarybos Etikos komisijos veikla, taikomi tie patys teisės aktai (SAPI 7 straipsnis, VSI, Kodeksas) ir sprendimus priėmė tas pats Vyriausybės atstovas. Tačiau vienu atveju konstatuotas kompetencijos nebuvimas, o kitu atliktas išsamus teisinis vertinimas. Pareiškėja mano, kad tokios skirtingos praktikos negalima laikyti nuosekliu teisės taikymu.

Pareiškėja akcentuoja teisėtumo, lygiateisiškumo ir gero administravimo principų svarbą viešojo administravimo srityje. Teigia, kad Vyriausybės atstovas negali vienu atveju laikyti klausimo patenkančiu į jo kompetenciją, o kitu – identiško pobūdžio klausimą – laikyti nepatenkančiu, nepateikdamas aiškaus teisinio pagrindimo. Toks kompetencijos aiškinimas, anot pareiškėjos, sudaro pagrįstų abejonių dėl teisės normų vienodo taikymo ir gero administravimo principo laikymosi. Vyriausybės atstovas savo praktikoje pripažįsta, jog Etikos komisijų veikla gali būti vertinama pagal SAPI 7 straipsnį, todėl atsisakymas nagrinėti yra nepagrįstas.

Pareiškėja, reaguodama į Vyriausybės atstovas atsiliepimo teiginį, kad pareiškėja galimai piktnaudžiauja savo teisėmis, pažymi, kad toks teiginys yra deklaratyvus ir nepagrįstas jokiais objektyviais duomenimis. Pareiškėja naudojami įstatymo nustatyta tvarka ir suteikta teise ginčyti Vyriausybės atstovo priimtą sprendimą ir tai negali būti laikoma piktnaudžiavimu.

Skundas atmestinas.

Šioje byloje ginčas kilo dėl Vyriausybės atstovų įstaigos Vyriausybės atstovo Šiaulių ir Telšių apskrityse (minėta, atsakovas, Vyriausybės atstovas) 2025 m. gruodžio 22 d. rašto Nr. S5-111-(5.28 Mr) „Dėl Jūsų prašymo“ (minėta, Raštas), kuriuo buvo atsisakyta nagrinėti pareiškėjos 2025 m. gruodžio 16 d. skundą „Dėl 2025-11-14, 2025-11-24 ir 2025-12-15 Mažeikių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos posėdžių, kurie nebuvo viešai transliuojami“ (minėta, Prašymas), teisėtumo.

Iš byloje esančių rašytinių įrodymų nustatyta, kad pareiškėja 2025 m. gruodžio 16 d. kreipėsi į atsakovą, prašydama įvertinti, ar 2025 m. lapkričio 14 d., 2025 m. lapkričio 26 d. ir 2025 m. gruodžio 15 d. Mažeikių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos posėdžiai buvo organizuoti ir vykdyti laikantis Lietuvos Respublikos teisės aktų, nes jie nebuvo viešai transliuojami.

Atsakovas pateikė pareiškėjai atsakymą – skundžiamą Raštą, kuriame nurodė, kad Prašyme keliamas klausimas dėl Etikos komisijos posėdžių organizavimo ir vykdymo nepatenka į Vyriausybės atstovo kompetenciją, todėl jis nebus nagrinėjamas.

Pareiškėja, nesutikdama su atsakovo pozicija, kreipėsi į Komisiją nurodydama, kad atsakovas klaidingai interpretuoja jam teisės aktais priskirtą kompetenciją ir neteisėtai taiko VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 6 punktą.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja VAĮ, SAPI, VSI, Kodeksas.

VAĮ nustato dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, prašant suteikti administracinę paslaugą, priimti administracinį sprendimą arba atlikti kitus teisės aktuose nustatytus veiksmus, yra vadinamas prašymu (VAĮ 2 straipsnio 10 dalis), o asmens rašytinis kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame nurodoma, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašoma juos apginti, – skundu (VAĮ 2 straipsnio 12 dalis).

Asmens kreipimosi į viešojo administravimo subjektą forma nustatoma, atsižvelgiant į tokio kreipimosi turinį, o ne jo pavadinimą. Komisija, susipažinusi su 2025 m. gruodžio 16 d. pareiškėjos kreipimosi „Dėl 2025-11-14, 2025-11-24 ir 2025-12-15 Mažeikių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos posėdžių, kurie nebuvo viešai transliuojami“ į atsakovą turiniu, sprendžia, kad tai yra ne skundas, o su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs prašymas viešojo administravimo subjektui atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus.

Atvejai, kada viešojo administravimo subjektas gali atsisakyti nagrinėti asmens prašymą, reglamentuoti VAĮ 11 straipsnio 3 dalyje. Prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu, be kita ko, prašymas ar skundas viešojo administravimo subjektui pateiktas ne pagal kompetenciją (VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 6 punktas).

Vyriausybės atstovo kompetencija reglamentuota SAPI.

SAPI 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Vyriausybės atstovas yra Vyriausybės skiriamas valstybės pareigūnas, atliekantis savivaldybių veiklos administracinę priežiūrą, tai yra prižiūrintis, ar savivaldybės laikosi Konstitucijos ir įstatymų, ar vykdo Vyriausybės nutarimus.

Vadovaujantis SAPI 7 straipsnio 1 dalies 1-4 punkto nuostatomis, prižiūrėdamas, ar savivaldybės laikosi Konstitucijos ir įstatymų, ar vykdo Vyriausybės nutarimus, Vyriausybės atstovas: 1) tikrina, ar savivaldybės administravimo *subjektų teisės aktai* neprieštarauja įstatymams, Vyriausybės nutarimams ir kitiems su įstatymų įgyvendinimu susijusiems centrinių valstybinio administravimo subjektų priimtiems teisės aktams (toliau – Vyriausybės nutarimai); 2) kai savivaldybės administravimo subjektai nesilaiko Konstitucijos ir įstatymų, nevykdo Vyriausybės nutarimų, šio įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka reikalauja, kad Konstitucijos būtų laikomasi, įstatymai būtų įgyvendinti, o Vyriausybės nutarimai įvykdyti; 3) galimai neteisėtus savivaldybės administravimo subjektų teisės aktus šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka siūlo panaikinti arba pakeisti; 4) kai savivaldybės administravimo subjektai nesutinka panaikinti ar pakeisti ginčijamą teisės aktą, atsisako įgyvendinti įstatymą ar vykdyti Vyriausybės nutarimą, kreipiasi į teismą.

Pagal SAPI 8¹ straipsnio 1 dalį Vyriausybės atstovas, gavęs asmens prašymą ar skundą, kuriame pateikiama informacija apie galimai neteisėtą savivaldybės administravimo subjekto priimtą teisės aktą arba galimą įstatymų ar Vyriausybės nutarimų neįgyvendinimą savivaldybėje, pradeda prašyme ar skunde pateiktos informacijos vertinimą pagal šio įstatymo 7 straipsnyje nustatytus įgaliojimus, jei nėra Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme nustatytų atsisakymo nagrinėti prašymą ar skundą pagrindų. Prašymą ar skundą pateikęs asmuo ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos raštu informuojamas apie Vyriausybės atstovo pradėtą prašyme ar skunde pateiktos informacijos vertinimą.

VSI 22 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad savivaldybės privalomai sudaro Etikos komisiją ir Antikorupcijos komisiją, to paties straipsnio 2 dalyje nurodoma, kad savivaldybės tarybos komisijų sudarymo tvarka nustatoma reglamente, komisijų nuostatus tvirtina savivaldybės taryba, o 7 dalyje nurodyta, kad savivaldybės tarybos komisijų posėdžių metu daromas garso ir vaizdo įrašas, komisijų posėdžiai, išskyrus komisijų uždarus posėdžius, transliuojami tiesiogiai ir komisijų posėdžių garso ir vaizdo įrašai Dokumentų ir archyvų įstatymo nustatyta tvarka saugomi informacinėse laikmenose ir skelbiami viešai reglamento nustatyta tvarka savivaldybės interneto svetainėje, svarstant valstybės, tarnybos, komercinę paslaptį sudarančią, su asmens duomenimis, kurių viešinimas neatitiktų Reglamento (ES) 2016/679 reikalavimų, susijusią informaciją ir (ar) teisės aktų, kuriuose yra valstybės, tarnybos, komercinę paslaptį sudarančios, su asmens duomenimis, kurių viešinimas

neatitiktų Reglamento (ES) 2016/679 reikalavimų, susijusios informacijos, projektus, posėdžių garso ir vaizdo įrašai neviešinami.

Kodekso 6 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta, kad politikų elgesio, kuriuo pažeidžiami šiame kodekse nustatyti valstybės politikų elgesio principai ir nuostatos, tyrimą savivaldybių tarybose atlieka savivaldybių tarybų sprendimu iš jų narių ir gyvenamųjų vietovių bendruomenių atstovų sudarytos etikos komisijos. Kodekso 6 straipsnio 3 dalis nustato, kad savivaldybių etikos komisijų darbo ir sprendimų priėmimo tvarką vadovaujantis šiuo kodeksu nustato institucijų, kurios jas sudarė, veiklą reglamentuojantys įstatymai ir kiti teisės aktai. Šio kodekso 7 straipsnio 4 dalies 4 punktas nurodo, kad etikos komisijos nariai, atlikdami valstybės politikų elgesio tyrimą, kol komisija nebaigia tyrimo, privalo niekam neteikti jokios informacijos apie vykdomo tyrimo aplinkybes, su tyrimu susijusius asmenis, turimą medžiagą, duomenis.

Mažeikių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos nuostatų, patvirtintų Mažeikių rajono savivaldybės tarybos 2023 m. gegužės 5 d. sprendimu Nr. T1-158 (toliau – ir Nuostatai) 19 punkte įtvirtinta, kad Etikos komisija sprendimus priima posėdžiuose. Nuostatų 22 punkte nurodyta, kad Etikos komisija nuolatos iš anksto informuoja VTEK apie visus numatomus organizuoti Komisijos posėdžius, pateikdama išsamią posėdžių darbotvarkę (svarstytinus klausimus), nurodydama tikslų posėdžio laiką ir vietą bei priimtus sprendimus. Posėdyje Etikos komisija priima Kodekse ir šiuose Nuostatuose numatytus sprendimus (25 punktas). Etikos komisijos pirmininkas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas po Komisijos posėdžio, kuriame buvo priimtas Komisijos sprendimas dėl atlikto tyrimo, kartu su Komisijos atsakinguoju sekretoriumi įformina Komisijos sprendimą (26 punktas). Nuostatų 30-31 punktuose įtvirtinta, kad Etikos komisijos posėdžiai protokoluojami ir surašomi ne vėliau kaip per 5 darbo dienas po Etikos komisijos posėdžio, kuriuos, kaip ir Etikos komisijos sprendimus pasirašo Etikos komisijos pirmininkas ir atsakingasis sekretorius. Protokolai ir sprendimai yra saugomi teisės aktų nustatyta tvarka.

Nuostatų 32 punkte reglamentuota, kad Etikos komisijos priimti sprendimai gali būti skundžiami Kodekso nustatyta tvarka per vieną mėnesį nuo sprendimo paskelbimo arba jo įteikimo politikui, dėl kurio yra priimtas sprendimas, dienos. Apie atliktą tyrimą ir priimtą sprendimą pranešama asmeniui, pateikusiam skundą Etikos komisijai, politikui, dėl kurio yra priimtas sprendimas, ir VTEK (37 punktas). Etikos komisijos priimti sprendimai yra vieši ir skelbiami Savivaldybės interneto svetainėje (39 punktas).

Šiuo atveju, iš pareiškėjos skundo Komisijai turinio matyti, jog pareiškėja siekia, kad Vyriausybės atstovas išnagrinėtų jos Prašymą dėl konkrečių Etikos komisijos posėdžių teisėtumo, t. y. dėl Etikos komisijos posėdžių organizavimo tvarkos galimų pažeidimų.

Pareiškėjos vertinimu, Etikos komisijos posėdžių viešumas ar priešingai – neviešinimas yra ne faktinio-techninio, o teisėtumo klausimas, tiesiogiai susijęs su įstatymų reikalavimų laikymusi, tačiau Komisija nesutinka su tokia pareiškėjos pozicija.

Aptartas teisinis reglamentavimas sudaro pagrindą išvadai, kad Etikos komisijos atliekamo valstybės politiko elgesio tyrimo rezultatas yra konkretus teisės aktuose nustatytas sprendimas, o Etikos komisijos posėdžiai, jų organizavimo aplinkybės yra tarpiniai procedūriniai Etikos komisijos veiksmai, būtini galutiniam rezultatui pasiekti. Kaip jau buvo minėta, Vyriausybės atstovo pareiga tikrinti, ar savivaldybės administravimo subjektų *teisės aktai*, tačiau ne konkrečių Etikos komisijos posėdžių organizavimo tvarka, neprieštarauja įstatymams.

Pareiškėja teikdama papildomus paaiškinimus Komisijai teigia, kad Vyriausybės atstovo reikalavimas tiksliai įvardyti konkretų teisės aktą neatitinka gero administravimo principo, nes institucijos turi pareigą kvalifikuoti prašymą pagal jo turinį, o ne formą. Komisija sprendžia, kad šiuo atveju Prašymas buvo kvalifikuotas tinkamai, nes iš Prašymo turinio aišku, kad keliamas klausimas dėl trijų konkrečių Etikos komisijos posėdžių galimo neteisėtumo pažeidžiant viešumo ir skaidrumo principus, tačiau ne dėl visų Etikos komisijos posėdžių apskritai.

Pažymėtina ir tai, kad teikdama Prašymą Vyriausybės atstovui, pareiškėja rėmėsi VSĮ 22 straipsnio 7 dalies nuostatomis, kuriose yra įtvirtintos išimties, kada Etikos komisijos posėdžiai gali būti netransliuojami. Atsižvelgiant į šią aplinkybę spręstina, kad pareiškėjai yra žinoma ir suprantama, kad egzistuoja sąlygos, kada posėdžiai gali būti netransliuojami. Iš to, kas išdėstyta,

darytina išvada, kad Prašymu buvo siekta, kad būtų nustatyta ir įvertinta, ar nurodyti konkretūs posėdžiai atitiko neviešinimo sąlygas, tačiau tai nebuvo klausimas dėl teisės aktų, kurie apskritai reglamentuoja Mažeikių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos posėdžių organizavimą, teisėtumo ir atitikimo aukštesnės galios teisės aktams.

Dėl pareiškėjos argumentų, susijusių su taikoma nevienoda Vyriausybės atstovo praktika nagrinėjant pareiškėjos 2025 m. kovo 21 d. skundą dėl Mažeikių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos posėdžių protokolų neviešinimo ir 2025 m. spalio 26 d. skundą dėl Radviliškio rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos posėdžių protokolų viešinimo teisėtumo, Komisija pažymi, kad nagrinėjamos bylos dalykas yra skundžiamas Raštas, kuriuo nuspręsta palikti nenagrinētu pareiškėjos 2025 m. gruodžio 16 d. prašymą, todėl nurodytos aplinkybės, susijusios su 2025 m. kovo 21 d. ir 2025 m. spalio 26 d. skundais atsakovui, nevertinamos kaip nesusijusios su bylos dalyku, Komisija dėl jų nepasisakys ir jų nevertins.

Pareiškėja, manydama, kad nurodyti Etikos komisijos 2025 m. lapkričio 14, 26 d. ir 2025 m. gruodžio 15 d. posėdžiai buvo organizuoti netinkamai, pirmaisiai galėtų kreiptis informacijos į pačią Etikos komisiją arba teikti skundą teisės aktų nustatyta tvarka VTEK, kartu nurodant argumentus dėl galimo savo teisių pažeidimo, jeigu mano, kad jos teisės yra pažeistos. Kodeksas aiškiai nustato ginčų dėl Etikos komisijos darbo organizavimo ir priimamų sprendimų išankstinio nagrinėjimo ne per teismą tvarką, kurios pareiškėja privalo laikytis.

Apibendrinama tai, kas išdėstyta, Komisija konstatuoja, kad naikinti pareiškėjos skunde nurodytais argumentais Raštą nėra pagrindo, todėl sprendžia, kad Vyriausybės atstovas teisėtai skundžiamame Rašte, vadovaudamasis VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 6 punktu, atsisakė nagrinėti pareiškėjos Prašymą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu bei 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos X. Y. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė